

Bilag I.

Udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og dennes svar.

Spørgsmål 1:

Med hvilken begrundelse ønsker ministeren at ophæve lovens § 4, stk. 1, nr. 4, når der i forvejen findes bestemmelser i „råstofloven“, hvorefter ministeren for offentlige arbejder kan træffe afgørelse om regulering af råstofindvindingsretten?

Svar:

Baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 4, stk. 1, nr. 4, er et ønske om at kunne hindre, at landbrugspligten ophæves på en ejendom, eller at dele af en landbrugsejendom fraskilles ejendommen med henblik på råstofindvinding og derved fritages for landbrugspligt. Når forekomsterne er udgravede og arealerne retablerede, kan de ofte være eftertragtede at erhverve til private, rekreative formål. Det anses derfor for vigtigt, at arealerne fortsat er undergivet landbrugspligt og dermed er omfattet af erhverveskontrollen efter lovens kap. V. Hertil kommer, at udnyttelsen i mange tilfælde er af ret kort varighed, at tilladelse til udnyttelse af råstoffer efter „råstoflovens“ § 7, stk. 2, i almindelighed kun kan gives for indtil 10 år ad gangen, og at der i mange tilfælde kan blive tale om retablering af arealerne til jordbrugsmæssig anvendelse. I de fleste tilfælde vil retten til råstofindvinding på en del af en landbrugsejendom kunne sikres ved oprettelse af en brugskontrakt med ejeren. Når særlige forhold taler for det, vil udstykning kunne tillades i medfør af lovens § 4, stk. 1, nr. 4. (Gældende lovs § 4, stk. 1, nr. 6).

Spørgsmål 2:

Med hvilken begrundelse ønskes det præciseret, at der ikke må udvindes råstoffer?

Svar:

Ved administrationen af den gældende lovs § 7, stk. 3, (og § 4, stk. 1, nr. 4) har det været antaget, at der ikke var tilstrækkelig

hjemmel for landbrugsministeren til at nægte tilladelse til råstofindvinding på landbrugsejendomme, og at bestemmelserne alene burde anvendes til at knytte særlige betingelser om retablering m. v. til tilladelserne. Det må derfor anses for væsentligt at præcisere, at lovens generelle forbud mod, at landbrugspligtig jord tages i brug til anden anvendelse, også omfatter udnyttelse af særlige forekomster i jorden, således at tilladelse til råstofindvinding kan nægtes af landbrugsministeren, hvis væsentlige landbrugsmæssige eller samfundsmæssige hensyn taler imod. I øvrigt henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 1 om samspillet med bestemmelserne i råstofloven og landbrugsloven.

Spørgsmål 3:

Hvis landbrugspligten ikke kan ophæves for et grusgravningsareal, vil den pågældende landmand da ikke være afskåret fra at afhænde et sådant areal til en entreprenør eller lignende?

Svar:

Spørgsmålet må besvares bekræftende, for så vidt der er tale om råstofudnyttelse af kortere varighed, jfr. besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 4:

Med hvilken begrundelse ønsker ministeren at ophæve lovens § 4, stk. 1, nr. 5, når det ifølge by- og landzoneloven er muligt at hindre udstykning af arealer, som man af andre end landbrugsmæssige grunde ikke ønsker udstykket?

Svar:

Uanset at det ifølge loven om by- og landzoner er muligt at hindre udstykninger, hvorved der fraskilles arealer fra landbrugsejendomme til forskellige formål af rekreativ karakter, har praksis vist, at der stadig